

1. Teplý večer, lidé v oknech vyloženi,
sídlišťem zní znělka Televizních novin,
ze zbytků rour skáčou kluci uječení,
vedle na balkóně na hlavě stojí jogín.

2. "Kluci, já jsem jako slavnej lovec,"
křičí náčelník a rezavý plech kropí,
"hele, von je praštěnej, ten borec,
si myslí, že ho budem poslouchat, když má kopí."
*: Už máme luk a šíp, už máme nůž, heč,
kteří jsou kteří?
R: Stmívá se, jak se hned zmenšil svět,
řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva,
řekni, že ti to nevadí, že neva, že neva,
řekni, že ti to neva, že neva, že neva, že neva,
řekni, že ti to nevadí

3. "Hele, to se musíš vyjádřit, s kým vlastně jseš,
jestli s Nováčkem anebo se Škardou,
a jestli s žádným, dostaneš po hubě, jak chceš,
pic ho na smeťáku, počítej s pěknou petardou."
*: Už máme důvod, už máme cíl, heč,
kteří jsou kteří?
R:

4. Těžký mrak tu visel nad okrajem pole,
ale vždyť se jim přece nic moc nemůže stát,
"já jsem ještě slavnější lovec, vole,
a kdo není se mnou, ten musí s náma bojovat."

5. "Vy jako lovíte v mém lovišti,
nesmí se kamenem, klackem ani pěstmi,
zajatce upálíme tady v ohništi
a jedem! Au! Do hlavy se mlátit nesmí!"
*: Už letí kámen, už teče krev, au,
kteří jsou kteří?
R:

6. "Martine, slyšíš, Martine, pusť to dítě!"
"Proč, mami, dyť my ho chceme přece jenom upíct."
"Tak Martine, kruci, pustíš ho, ale okamžitě!"
"Horák, ty jseš mrtvej, nemůžeš přece utýct!"

7. "Martine, tak ihned nech tý války,
jak koně se v tom blátě válej' po sobě,
co z vás bude, lumpi, až budete velký,
[: mazej fofrem domů, počkej, jak slízneš po hubě!" :]
*: Už máme plyn a tank, už máme atom, heč,
kteří jsme kteří?
R: + řekni, že ti to neva, že neva, že neva,
že neva, že neva, že ne, že neva ...